Nguyễn Du ngày xưa viết truyện Kiều
Nguyễn Du ngày nay viết sử xanh
Anh bay khu trục oai hùng lắm
Số mạng cuối đời địch giết anh.

Tìm em ngàn gió mưa ngăn cách
Núi chắn đường bay, mây chặn yêu
Tình anh sôi bổng, em hờn dỗi
Thoáng bóng em đi dáng mỹ miều.

Ngày mai ta biết về đâu nhỉ
Trăm vạn nẻo đường ly biệt nhau
Cất cánh bay đi tìm diệt địch
Phi đạo đợi chờ...giăng ánh sao

Đường bay bão tố, trăm ngàn khổ
Chưa khổ bằng.....tìm vắng bóng nàng

Thiên Phong 1961/1975.

• *Tri Ân và tưởng nhớ các Phi Công Khu Trục... đã vĩnh viễn ra đi về Miền Vĩnh Cửu.*

• *Thân thương mến gởi đến các Quả Phụ trẻ và Đàn Con ngây thơ "Đau suốt tuổi đời thơ ấu hiền hòa."*

• *Thân tặng Các Phi Công Khu Trục.....Về Chiều. Trên các nẻo đường Di tản ở vùng trời Âu, Á, Mỹ, Úc, Phi Châu..!!*

• *Riêng tặng các Phi Hổ...Già:*
- Phạm Long Sửu, Người Anh Cả đáng kính. Đầu đàn Phi Hổ Lam.
- Nguyễn Hồng Tuyền, (Quan Hai) Phi Hổ Tím.
- Ôn Văn Tài (Bền Bền) Phi hổ Đỏ.
- Nguyễn Quang Ninh (Lumumba)
- Trần Bá Hợi (Voi) Phi hổ Vàng.
- Phạm Quang Điềm (Sihanouk)
- Nguyễn Quốc Phiên (Rách)
- Nguyễn Văn Giang (Tư Nám)
- Đàm Thượng Vũ (Ngô Nghê)
- Nguyễn Khắc Luyến (Mụ Luyến)
- Phạm Hữu Minh (Chè)
- Nguyễn Quốc Hưng (Phệ)
- Nguyễn Văn Vượng (Khểu)
- Lê Văn Thảo (Nâu)
- Lê Trai (Đại Đức)
- Trần Ngọc Nguyên Vũ (Đẹp Trai)

cánh sắt lưng trời!

Trần Ngọc Nguyên Vũ

(Gởi về Đà Nẵng cho một thời để thương...
một thời để nhớ!)

Từ độ anh đi Thu về cũng muộn
Thành phố xanh xao vàng úa trông chờ
Phi-đạo chập chờn...Chiều nghiêng nắng đổ
Cánh sắt lưng trời thấp thoáng trong mơ.

Khơi ký ức dòng sông cuồn cuộn chẩy
Vạt tóc tung bay gió cuốn rối bời
Ánh mắt ướt thoáng tia nhìn diệu vợi
Nụ hôn nồng nàn cuống quýt trên môi.

Anh đi rồi trăng tàn in bóng lá
Bước chân thì thầm khua động cơn mê
Con đường nằm nghe đêm buồn kể lể
Chuyện những lần bay...Bay mãi không về.

Ngày tháng đó vẫn mây ngàn gió núi
Bãi Tiên-Sa sóng nước vỗ muôn trùng
Đỉnh Sơn-Trà mịt mù sương khói phủ
Đà-Nẵng cuộn mình nỗi nhớ trên lưng.

Một lần đã mất coi như định-mệnh
Vẫn mỉm cười ôm kín vết thương đời
Bóng tối đổ vỗ về nâng giấc ngủ
Vẳng tiếng ru hồn lạc bước chơi vơi.

Trần Ngọc Nguyên Vũ

